

برنامه ریزی خطی

مهدی تقوی

از برنامه ریزی خطی برای حل مسائل مربوط به حداقل یا حداکثر ساختن یک تابع هدف باتوجه به یک سری محدودیت ها استفاده می شود. مسائلی که به شکلی قابل حل بوسیله برنامه ریزی خطی درمی آینند را مسائل برنامه ریزی ریاضی می خوانیم.

شکل عمومی مسائل برنامه ریزی خطی - یک مستقله اقتصادی قابل - حل بوسیله برنامه ریزی خطی غالباً شامل یک تابع هدف که ترکیبی خطی اوتغیرهای است و یک سری محدودیت که آنها متوابع خطی بوده و بشکل نابرابری ارائه می شوند، می باشد. یک مثال که در آن تنها دو متغیر x_1 و x_2 وجوددارد می تواند مثال زیر باشد:

$$\text{تابع } 2x_2 + 1 \cdot x_1 = Z \text{ را باتوجه به محدودیتهای:}$$

$$x_1 \leq 5.$$

$$1x_1 + 4x_2 \leq 25.$$

$$x_1 \geq 0, x_2 \geq 0.$$

حداکثر کنید. با:

$$\text{تابع: } W = 2U_1 + 3U_2 + 11U_3$$

را باتوجه به محدودیتهای:

$$5 U_1 + 4 U_2 + U_3 \geq 86$$

$$U_1 \geq 0, U_2 \geq 0, U_3 \geq 0.$$

حداصل کنید.

مثالهای از مسائلی که می‌توانند در چارچوب برنامه ریزی خطی حل شوند می‌توانند عبارت باشندar:

تعیین ترکیب تولیدات یک کارخانه که چند کالای مختلف را تولید می‌کند. تعیین مسیر حرکت کامیون های برای حداصل ساختن هزینه حمل و نقل. ترکیب مواد بعنوان کود شیمیائی یا ترکیب دانه های برای تغذیه مرغ یادام برای حداصل ساختن هزینه با توجه به مقدار مورد نیاز مواد غذائی. هر کدام از مسائل فوق را می‌توان به سرعت با برنامه ریزی خطی حل کرد. در فرموله کردن مسائل برنامه ریزی خطی چهار فرض اساسی در نظر گرفته می‌شود:

۱- خطی بودن - تمام متغیرهای که انتخاب می‌شوند باید در تابع هدف و محدودیت‌ها خطی باشند.

۲- پیوستگی - تمام متغیرهای انتخاب شده باید قادر به قبول تمام ارزش‌های عددی باشند.

۳- قابلیت جمع و استقلال - مقدار هر یک از متغیرها را می‌توان بطور اختیاری، بدون توجه به مقدار سایر متغیرها انتخاب کرد. کل مقدار منابع مورداستفاده (یا محصول تولید شده) را می‌توان با جمع کردن مقدار منابع (محصول تولید شده) مورداستفاده در هر فعالیت بدست آورد.

۴- نسبیت - مقدار عوامل تولید مورداستفاده برای هر واحد محصول یا برای تمامی سطوح تولید ثابت باشد. برای مثال اگر برای تولید

یک کلدان دو ساعت وقت صرف شود، برای تولید ۱۰ کلدان نیاربه ۲۰ ساعت کارهست.

حل مسائل برنامه ریزی خطی:

حال یک مثال عملی برای شناسائی مسائلی که با استفاده از روش -

برنامه ریزی خطی حل می شوند و ورآه حل این مسائل ارائه می کنیم:

مثال ۱- مسئله ترکیب محصولات نفتی - فرض کنید که یک پالایشگاه

دو محصول بنزین و نفت سفید را تولید می کند و می خواهد

پرسودترین ترکیب تولید این دو را باتوجه به محدودیتهای

ظرفیت پالایشگاه و ظرفیت انباریدست آورد. فرض کنید

λ_1 مقدار بنزین و λ_2 مقدار نفت سفید را مشخص می کند.

فرض کنید که سود خالص حاصل از تولید بنزین ۱۶ ریال برای

هر بشکه و سود خالص حاصل از تولید نفت سفید ۸ ریال برای

هر بشکه می باشد. ما برای حداکثر کردن تابع سود که عبارت

از $16\lambda_1 + 8\lambda_2$ است، کوشش می کنیم.

دو سری محدودیت داریم. ظرفیت انبار مابه ۵۰۰۰ گالن

بنزین و ۱۲۰۰۰ گالن نفت سفید محدود می گردد. کل ظرفیت

پالایشگاه نیز ۲۷۰۰ واحد است. هر گالن بنزین نیاربه

۳ واحد و هر گالن نفت سفید نیاربه ۲ واحد از ظرفیت

تولیدی دارند. حال مسئله را می توانیم بشكل زیر درآوریم:

تابع: $16\lambda_1 + 8\lambda_2 = Z$ را باتوجه به محدودیتهای:

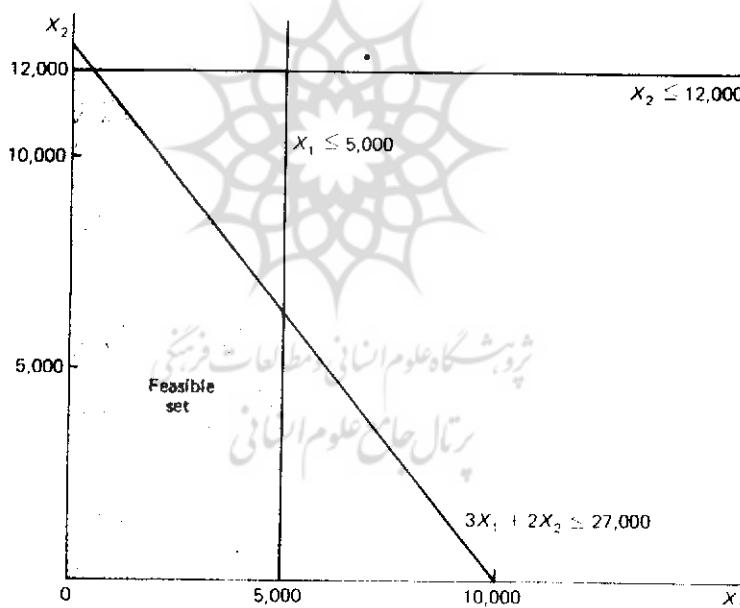
$$\lambda_1 \leq 5000 \quad \lambda_2 \leq 12000$$

$$3\lambda_1 + 2\lambda_2 \leq 27000$$

$$x_1 \geq . \quad x_2 \geq .$$

حداکثر کنید.

ساده‌ترین راه برای حل این مسئله این است که کار را با رسم معادلات محدودیت آغاز کنیم، تابعیلهای را که میتوانیم انتخاب کنیم، مشخص نمائیم. در نمودار ۱، محدودیتی که مشخص می‌کند تولید بیزین باید برابر یا کمتر از ۵۰۰۰ کالن باشد، خط عمود بر محور افقی در سطح تولید ۵۰۰۰ است. محدودیت تولید ۱۲۰۰۰ کالن نیز خط موازی محور افقی در سطح تولید ۱۲۰۰۰ کالن نفت سفید می‌باشد. محدودیت فنی نیز بوسیله خط $3x_1 + 2x_2 = 27000$ نشان داده می‌شود.

نقاطی که این نابرابری را برآورده می‌سازند روی این خط پادرقسمت تحتانی آن قرار دارند. محورهای مختصات نیز محدودیت غیر منفی بودن x_1 و x_2 را برآورده می‌سازند. ناحیه‌ای که تولید ممکن را مشخص می‌کند، شامل ناحیه‌ای

است که در آن تمامی نقاطی که بطور همزمان هریک از محدودیت‌ها را برآورده می‌کنند ادربرمی‌گیرد. تمام نقاطی که در سطح هاشور زده قرار دارند، ارجمله مبیناً مختصات معرف ترکیبات مختلف ارتولید بنزین و نفت - سفید هستند که جوابهای ممکن مسئله حد اکثر ساختن سود می‌باشد.

حال ما می‌خواهیم راه حلی که سود را حد اکثر می‌کند را بدست آوریم. تابع سود $Z = 16x_1 + 8x_2$ را می‌توانیم بشکل $x_1 + \frac{Z}{8} = 16$ بنویسیم. هندسکامی که $Z = 0$ است، این خط از مبدأ مختصات گذشته و دارای شیب ۲ است.

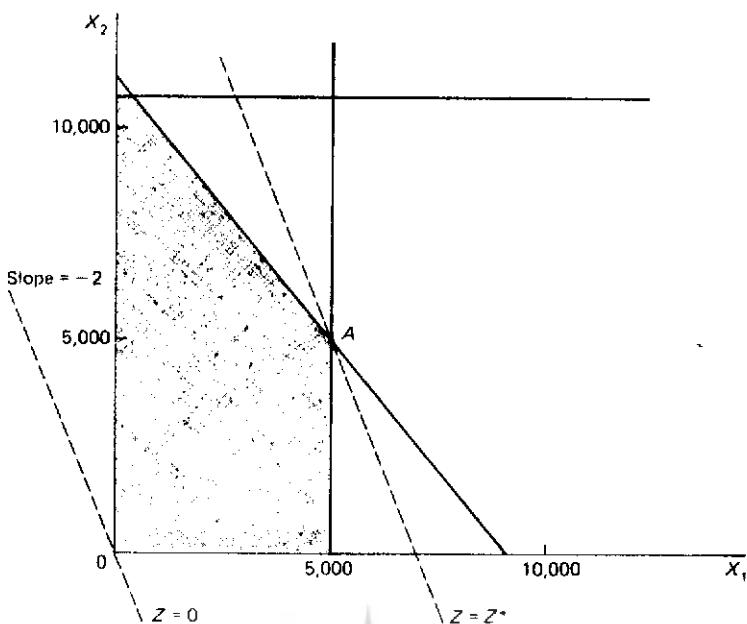
است. بوضوح تولید صفر و احادی از هر دو کالا راه حل مطلوب نمی‌باشد. مامی خواهیم این خط را هرچه دورتر از مبدأ - مختصات داشته باشیم. با حرکت دادن خط سود بطرف راست نقطه A را در نمودار ۲ بدست می‌آوریم، که ترکیب سود حد اکثر کننده $x_1^* = 5\ldots$ و $x_2^* = 6\ldots$ را بدست می‌دهد.

حال حد اکثر سود را می‌توانیم با جایگزینی مقادیر x_1^* و x_2^* بدست آوریم:

$$Z^* = 16(5\ldots) + 8(6\ldots) = 128\ldots$$

اگر ما ۵ محصول متفاوت داشتیم، مسئله را نی توافضیم اد طریق نمودار حل کنیم.

مثال ۱-انتخاب روش تولید برای حداقل کردن هزینه تولید-فرض کنید که دو نوع کارگر متخصص ۱ لی و غیرمتخصص ۲ لی را داریم. مزد کارگر متخصص ۴۰۰۰ ریال و کارگر غیرمتخصص ۲۴۰۰ ریال در روز است. مامی خواهیم تابع $W = 4000U_1 + 2400U_2$

راحداقل کنیم. اما محدودیتهای نیز وجوددارد. اولین محدودیت این است که باید ۵۰۰ واحد کالا تولید کنیم که هر واحد آن نیاز به $\frac{1}{5}$ واحد کارگر متخصص یا $\frac{1}{2}$ واحد کارگر غیرمتخصص دارد. این محدودیت رامی توانیم باتابع تولید $500 \geq U_1 + 2U_2$ نشان دهیم. علاوه بر این تنها کارگر متخصص و ۲۰۰ کارگر غیرمتخصص می‌توانیم در اختیار داشته باشیم. علاوه بر این شرکت باید ۱۵۰ واحد کارگر با نسبت کارگر متخصص به غیرمتخصص ۲ به ۱ استفاده کند. این محدودیت رامی توان بوسیله نامعادل $150 \geq U_2 + \frac{1}{2}U_1$ نشان داد. حال مسئله رامی توانیم بشکل زیر درآوریم:

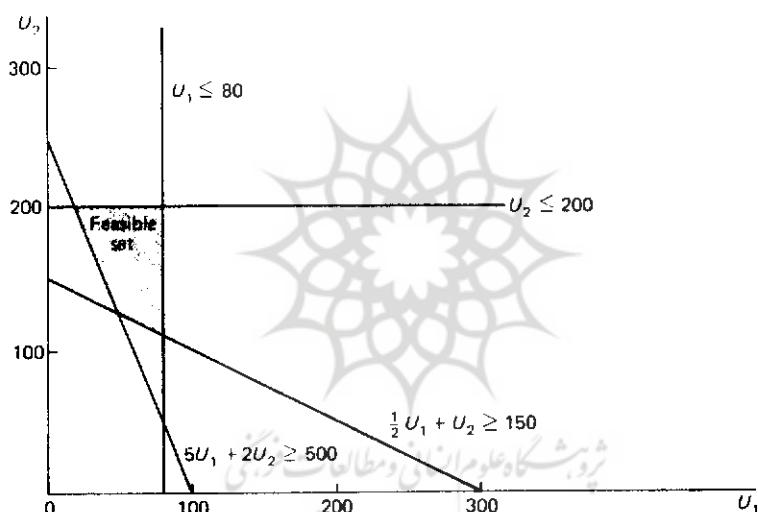
$$\begin{aligned} \text{تابع } U_2 + 2U_1 &= 4000 \rightarrow \text{ راباتوجه به محدودیتی‌ای:} \\ U_1 &\leq 80 \quad U_2 \leq 200 \\ \frac{1}{2}U_1 + U_2 &\geq 150 \end{aligned}$$

$$5U_1 + 2U_2 \geq 500$$

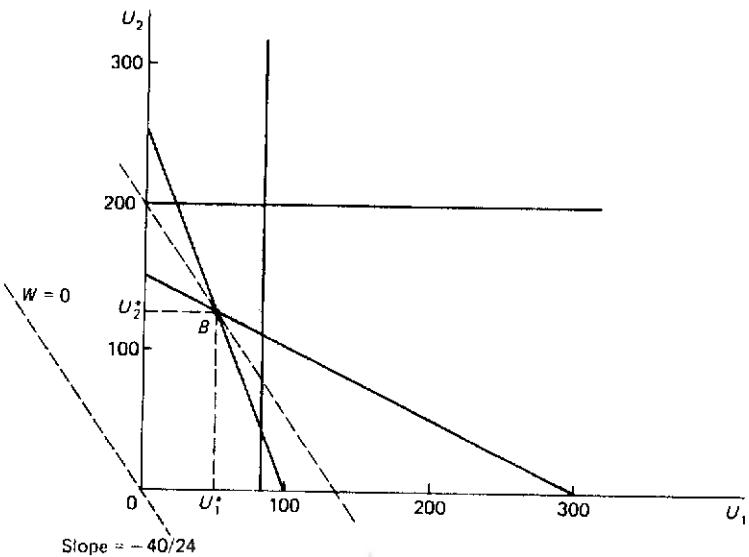
$$U_1 \geq 0, U_2 \geq 0$$

حداقل کنید.

خط محدودیت منابع برای ۸۰ یا کمتر کارگر متخصص خط عمود
بر محور افقی و خط محدودیت منابع برای ۲۰۰ یا کمتر کارگر
غیرمتخصص خط موازی محور افقی در نمودار ۳ می باشد.
محدودیت استخدام حداقل ۱۵۰ کارگر بانسبت ۲ - ۱ نهض
در نمودار ۳ نشان داده شده است.

نقاطی که ناحیه تولید ممکن را برای شرکت نشان می دهد
در قسمت تحتانی محدودیت های کارگر، امادر قسمت فوقانی
محدودیت فنی و محدودیت استخدام حداقل ۱۵۰ کارگر فرار
می کیرند که این ناحیه بوسیله هاشور مشخص شده است.
مامی خواهیم راه حلی پیدا کنیم که هزینه تولید را حداقل
می کند. ابتدا معادله هزینه را بشکل:

$U_1 = \frac{W}{24} - \frac{400}{24}$ در می آوریم. برای
 خط هزینه ارمیدا مختصات گذشته و دارای شیب $(-\frac{40}{24})$
 است. برای پیدا کردن نقطه ای که باتوجه به محدودیت ها
 هزینه را حداقل می کند، خط هزینه را بطرف بالا و راست
 حرکت می دهیم و نقطه B را بدست می آوریم. (سودار ۴).
 راه حلی که هزینه را حداقل می کند $U_1^* = 50$ و $U_2^* = 125$ بوده و حداقل هزینه عبارت می باشد از:

$$W^* = 400 + 24(125) = 5000$$

مثال ۳- تصمیم در مرد ساخت یا خرید - یک شرکت ممکنست گاه
 مجبور به تصمیم در مرد خرید یا ساخت قطعات بگیرد. شرکت های
 تولید کننده دوربین، اتومبیل و غیره غالباً "با چنین مسائلی
 روبرویی شوند.

فرض کنید U_1 تعداد قطعاتی است که شرکت خریداری کرده و U_2 تعداد قطعاتی است که خودمی سازد. فرض کنید که قیمت بازار قطعات خریداری شده $1/5$ واحد پولی و هزینه قطعات ساخته شده 1 واحد پولی است. البته باید توجه کنیم که تفاوت بین هزینه تولید و قیمت خرید قطعات، بخاطر وجود سایر محدودیت‌ها، نمی‌تواند تنها عامل تعیین‌گر باشد. اولین محدودیت این است که شرکت به 200 قطعه احتیاج دارد. بنابراین مقدار قطعات خریداری شده و ساخته شده باید در نامعاذله زیر صدق کند:

$$U_1 + U_2 \leq 200$$

تنها 125 قطعه وظرفیت انبار آن 150 قطعه می‌باشد. مسأله توانیم مسئله فوق را به شکل زیر بنویسیم:

$$\text{تابع } U_2 + U_1 = 1/5 W \quad \text{را باتوجه به محدودیتهاي:}$$

$$U_1 + U_2 \leq 150 \quad \text{و} \quad U_2 \leq 125.$$

$$U_1 + U_2 \leq 200$$

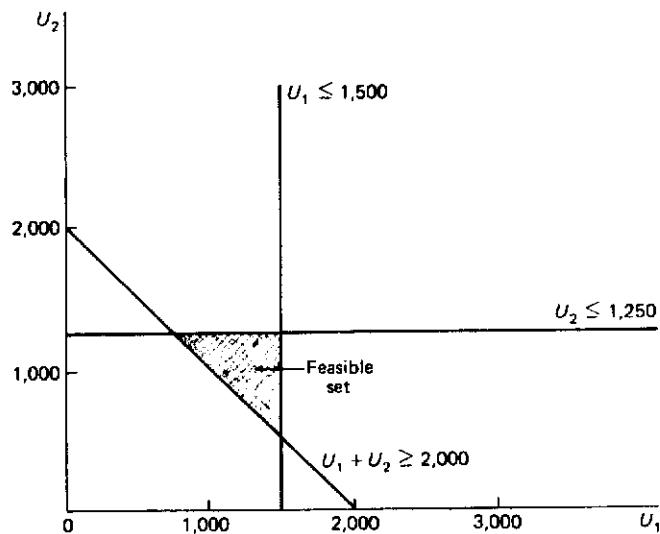
$$U_2 \leq 125 \Rightarrow \text{شرط از بینی}$$

حداقل کنید.

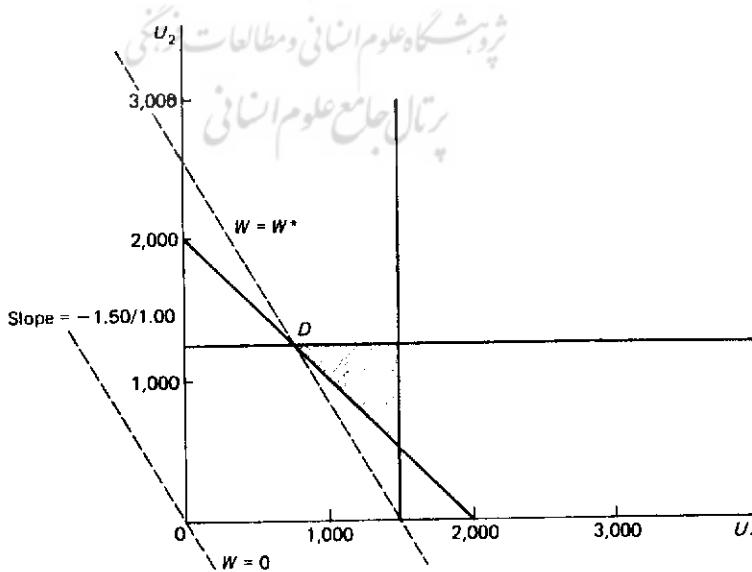
هر یک از محدودیت‌ها در نمودار 5 رسم شده‌اند. ناحیه ممکن و مطلوب منطقه هاشور زده می‌باشد. تابع هدف $U_1 + U_2 = 1/5 W$ یک خط هزینه است که می‌تواند بشکل زیر بازنویسی شود:

$$W = 5(U_1 + U_2) \quad \text{اگر این خط هزینه را برای}$$

رسم کنیم باشیب $1/5$ - از نقطه مبدأ خواهد گذشت. برای تعیین بهترین ترکیب قطعات خریداری و ساخته شده، باید

خط هزینه رابطه راست و بالا حرکت دهیم. با این کار نقطه D را بدست خواهیم آورد. راه حل مطلوب $U_1^* = 750$ و $U_2^* = 1250$ می باشد. کل هزینه نیز عبارت خواهد بود از:

$$2375 = 1/5 (750) + 1 (125)$$

مثال ۴ برنامه ریزی استفاده از ظرفیت تولیدی، سرمایه کداری، کارکو و تصمیم در مردم خرید. یک شرکت "غالبا" نیاز دارد که برای استفاده از تجهیلاتش بمنظور تولید چند کالای مختلف برنامه ریزی کند. تعیین راه حل این مسائل به تصمیم گیری درباره توسعه ظرفیت تولید و قراردادهای جدید برای خرید عوامل تولید نهادارد.

فرض کنید که شرکتی دو کالای x_1 (اتومبیل) و x_2 (کامیون) تولید می کند تولید و فروش یک اتومبیل ۴۰۰ واحد بولی و تولید و فروش کامیون ۴۵۰ واحد بولی سودخالص بوجود می آورد. شرکت می خواهد تابع سود خود را که عبارت از:

$$400x_1 + 450x_2 = Z$$

محدودیتها را رویروست:

ظرفیت تولیدی محدود است و تعداد ساعت کار در دسترس در قسمت نقاشی نیز محدود می باشد. علاوه بر این در قسمت مونتاژ و در رابطه با کل کارگردانی محدودیت وجود دارد. این محدودیتها را می توان بشکل زیرنوشت:

$$\begin{aligned} \text{محدودیت ظرفیت تولیدی} \quad & x_1 + 2x_2 \leq 1500 \\ \text{محدودیت قسمت نقاشی} \quad & 2x_1 + \frac{4}{3}x_2 \leq 2000 \\ \text{محدودیت قسمت مونتاژ} \quad & \frac{1}{5}x_1 + x_2 \leq 600 \\ \text{محدودیت کارگر} \quad & \frac{2}{3}x_1 + x_2 \leq 1000 \end{aligned}$$

مسئله را می توان بشکل زیرنوشت:

تابع $Z = 400x_1 + 450x_2$ را با توجه به محدودیت‌های:

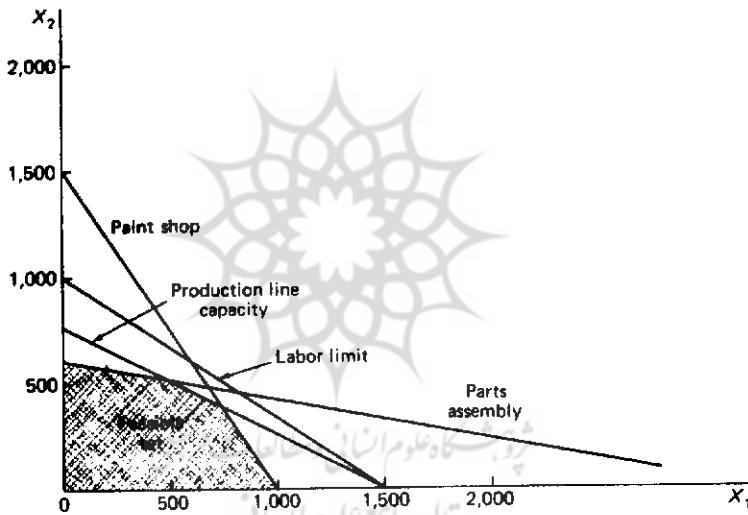
$$x_1 + 2x_2 \leq 1500$$

$$2x_1 + \frac{4}{3}x_2 \leq 2000$$

$$\frac{1}{5}x_1 + x_2 \leq 600$$

$$\frac{2}{3}x_1 + x_2 \leq 1000$$

$$x_1 \geq 0, \quad x_2 \geq 0$$

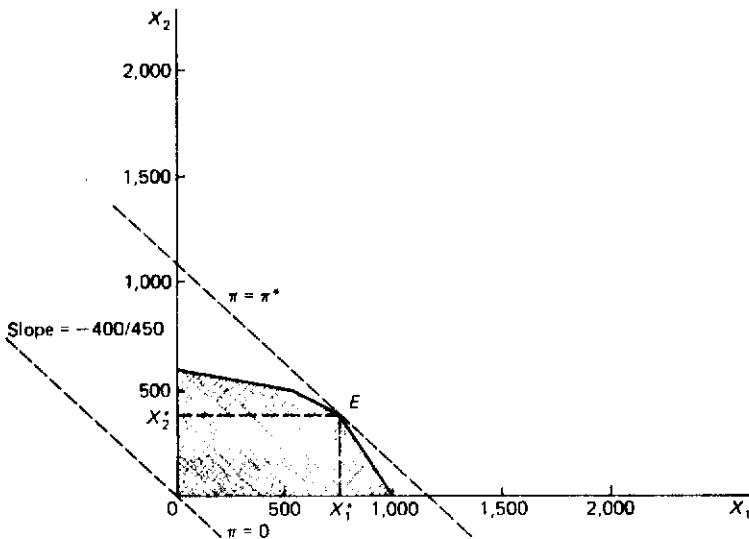
نمودار ۷ خطوط محدودیت رسم شده رانشان می‌دهد. و منطقه مطلوب بوسیله نقاط هاشورده نشان داده می‌شود. برای تعیین مطلوب ترین برنامه تولید، ابتداتابع سود را بشکل:

$$Z = \frac{400}{450}x_1 + x_2 \quad \text{می‌نویسیم. برای} \quad Z = \frac{400}{450}x_1 + x_2$$

سود از مبدأ مختصات می‌گردد و دارای شیب $-\frac{400}{450}$

می‌باشد. اگر خط سود را از مبدأ دورسازیم، نقطه E را در

نمودار ۸ بدست می‌آوریم. تعداد مطلوب اتومبیلی که باید

تولید شود. $X_1^* = 750$ و تعداد مطلوب کامیونی که باید تولید شود $X_2^* = 375$ می باشد. حداکثر سود تحصیل شده نیز $46875 = 400(750) + 450(375)$ است.

R.A.Meyer

مأخذ:

Microeconomic Decisions - Houghton Mifflin Co. 1976.

پرتوال جامع علوم انسانی